

Tatka Šmoula sepisoval ve své laboratoři seznam léčivých rostlin.

„Květ maliníku na bolest v krku, měsíček na chřipku, rakytník na ošetření ran!“ mumlal si pod vousy.

„U všech hromů!“ polekal se najednou. „Došly mi pampelišky na čaj proti bolení břicha!“

Vyběhl z laboratoře a zavolaal k sobě Farmáře.

„Farmáři, půjdeš se mnou do lesa? Chtěl bych ještě nasbírat poslední pampelišky.“

„Jasňačka, Tatko Šmoulo!“ odpověděl Farmář.

Když to Fešák uslyšel, znechuceně si povzdechl.

„Jednou budu muset Farmáře naučit, jak správně mluvit!“ povzdechl si.

„Ale nejdříve si musím našmoulit novou květinu!“

